

РЕШЕНИЕ

№ 2169

Варна, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Варна - II състав, в съдебно заседание на шести февруари две хиляди и двадесет и четвърта година в състав:

СЪДИЯ: ВЕСЕЛИНА ЧОЛАКОВА

При секретар **ДОБРИНКА ДОЛЧИНКОВА** като разгледа докладваното от съдия **ВЕСЕЛИНА ЧОЛАКОВА** административно дело № 239 / 2023 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.76, ал.1 от Закона за отнемане на незаконно придобито имущество /ЗОНПИ/ (загл. изм. ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г.), във вр. с § 5, ал. 1 от ПЗР на Закон за противодействие на корупцията /обн. ДВ, бр. 84 от 2023г., в сила от 6.10.2023г./, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на **В. Ц. В., [ЕГН]**, с постоянен адрес: [населено място], [улица][адрес], чрез адв. **И. К.** от САК против Решение № РС-352-22-123/19.12.2022г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, преименувана съгласно § 6 от ПЗР на Закона за противодействие на корупцията в Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ; Комисията/, в частта, в която Комисията е установила конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, наложила е административни наказания „глоба“ в общ размер от 40 000 лв. и е постановила отнемане на парични средства в общ размер от 47 970,26 лв., а именно:

1. **УСТАНОВЯВА** конфликт на интереси по отношение на **В. Ц. В., [ЕГН]**, ректор на Технически университет - Варна, и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ, за това, че е сключил допълнителни споразумения ЛС-967/27.08.2019 г., ЛС-1231/12.12.2019 г., ЛС- 208/31.01.2020 г. и ЛС-514/03.02.2020 г. към трудов договор, в частен интерес на свързаното с него лице - **С. Л.**, в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ.

2. **НАЛАГА** глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на **В. Ц. В., [ЕГН]**, ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ, в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

3. **ОТНЕМА** в полза на държавата от **В. Ц. В., [ЕГН]**, ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 1144,58лв. (хиляда сто четиридесет и четири лева и петдесет и осем стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за 27.08.2019 г., 12.12.2019г., 31.01.2020г и 03.02.2020г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

4. **ОТНЕМА** в полза на държавата от **В. Ц. В., [ЕГН]**, ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 4114,00 лв. (четири хиляди сто и четиринадесет лева) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от свързаното с него лице - **С. Л.**.

5. **УСТАНОВЯВА** конфликт на интереси по отношение на **В. Ц. В., [ЕГН]**, ректор на Технически университет - Варна, и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ, за това, че е сключил допълнителни споразумения ЛС-800/01.09.2020 г., № ЧР-02-415/12.02.2021 г., № ЧР-02-502/01.04.2021 г.; № ЧР-02-53/01.04.2022 г.; № 414)2-375/01.07.2022

г. и № ЧР-02- 551/07.09.2022 г., в частен интерес на свързаното с него лице - С. Л., в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ.

6. НАПАГА глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ, в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

7. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 1222,89 лв. (хиляда двеста двадесет и два лева и осемдесет и девет стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за 01.09.2020г., 12.02.2021г., 01.04.2021г., 01.04.2022г., 01.07.2022г. и 07.09.2022г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

8. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 11 873,00 лв. (единадесет хиляди осемстотин седемдесет и три лева) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от свързаното с него лице - С. Л..

9. УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по отношение на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ, за това, че е сключил срочни трудови договори № ЧР-ПР-01-35/16.12.2021 г., № ЧР-ПР-01-16/25.01.2022 г., № ЧР-ПР-01-50/05.04.2022 г. и № ЧР-ПР-01-75/12.07.2022 г., в частен интерес на свързаното с него лице - С. Л., в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ.

10. НАПАГА глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], ул. „Зеленика“ № 22, ет. 3, ап. 9, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ, в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

11. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 803,80лв. (осемстотин и три лева и осемдесет стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за 16.12.2021г., 25.01.2022г., 05.04.2022г. и 12.07.2022 г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

12. УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по отношение на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ, за това, че е сключил граждански договори № 1538-1-ПФ/29.08.2019 г., № 6-ПФ/02.01.2020 г., № 1279- ПФ/01.09.2020 г., № ПФ-1331/20.07.2021 г., № ПФ-1383/02.08.2021 г., № ПФ-1716- 45/05.10.2021 г., № ПФ-1716-46/05.10.2021 г., № ПФ-545-5/17.03.2022 г. и № ПФ-938/03.05.2022 г., в частен интерес на свързаното с него лице - С. Л., в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ.

13. НАПАГА глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ, в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

14. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 1347,69 лв. (хиляда триста четиридесет и седем лева и шестдесет и девет стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за 29.08.2019г., 02.01.2020г., 20.07.2021г., 02.08.2021г., 05.10.2021г., 17.03.2022г. и 03.05.2022г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

15. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 11 508,36 лв. (единадесет

хиллади петстотин и осем лева и тридесет и шест стотинки) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от свързаното с него лице - С. Л..

16. УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по отношение на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ, за това, че е подписал заповеди № ПФ-2188/10.12.2021г., № ПФ-2284/22.12.2021г., № ПФ-425/2022г. и Заповед от 18.11.2021г., в частен интерес на свързаното с него лице - С. Л., в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ.

17. НАПАГА глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ, в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

18. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 583,85 лв. (петстотин осемдесет и три лева и осемдесет и пет стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за 18.11.2021г., 10.12.2021г. и 22.12.2021 г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

19. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 394,04 лв. (триста деветдесет и четири лева и четири стотинки) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от свързаното с него лице - С. Л..

20. УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по отношение на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ, за това, че е подписал заповеди № 2779-ПФ/15.12.2020 г. и № ПФ-302/18.02.2021г., в частен интерес на свързаното с него лице - С. Л., в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ.

21. НАПАГА глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ, в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

22. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 292,50 лв. (двеста деветдесет и два лева и петдесет стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за 15.12.2020 г. и 18.02.2021 г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

23. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 2000,00 лв. (две хиляди лева) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от свързаното с него лице - С. Л..

24. УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по отношение на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ, за това, че е подписал заповеди № 758/15.12.2020 г., № 66/25.01.2022 г., № 207/30.03.2022 г. и № 506/11.07.2022 г., в частен интерес на свързаното с него лице - С. Л., в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ.

25. НАПАГА глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ, в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

26. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 373,59 лв. (триста седемдесет и три лева и петдесет и девет стотинки), представляваща получено нетно дневно

възнаграждение за 30.03.2022 г. и 11.07.2022 г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

27. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, е постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 3866,40 лв. (три хиляди осемстотин шестдесет и шест лева и четиридесет стотинки) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от свързаното с него лице – С. Л., заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ, за това, че е издал актове – 5 броя преводни нареждания за плащане по Граждански договор № ПФ- 450/07.03.2022 г. и преводни нареждания за плащане по Граждански договор № ПФ- 438/04.03.2022 г., Граждански договор № ПФ-1381/02.08.2021 г. и Граждански договор № ПФ-1048/26.05.2021 г., в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ.

28. НАПАГА глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ, в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

29. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 565,60 лв. (петстотин шестдесет и пет лева и шестдесет стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за 28.01.2022 г., 15.06.2022 г. и 30.08.2022г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

30. ОТНЕМА в полза на държавата от В. Ц. В., [ЕГН], ректор на Технически университет - Варна, с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, сума в размер на 7879,96 лв. (седем хиляди осемстотин седемдесет и девет лева и деветдесет и шест стотинки) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от свързаното с него лице - С. Л..

Жалбоподателят твърди нищожност на обжалваното решение, поради постановяването му от непълен състав на Комисията, незаконосъобразност по съображения за допуснати нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Конкретно твърди, че е изслушан от Комисията на 07.12.2022г. и е направил писмени възражения с вх. № ЦУ-001.9854-16/13.12.2022г. в определение за това срок. В нарушение на чл. 72, ал. 6 от ЗПКОНПИ след провеждане на изслушването Комисията е събираща и други доказателства, като не го е уведомили и не му е предоставена възможност да се запознае с тях, да бъде изслушан и да направи допълнителни възражения, с което е допуснала процесуално нарушение пряко рефлектиращо върху правото му на защита. Относно твърдяното наличие на частен интерес на проверяваното лице и на свързаното лице С. Л., изразяващо се в сключване на допълнителни споразумения към трудов договор сочи, че в служителите на ТУ - Варна заемащи една и съща длъжност по щатно разписание получават еднакво възнаграждение, определено от Академичния съвет /АС/. Ректорът не може еднолично да взема решения относно трудовите възнаграждения, допълнителните възнаграждения, всякакви промени и/или реорганизации в щатното разписание, поради което не е установен частен интерес, който да влияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията му при сключването на допълнителните споразумения към трудовия договор на С. Л.. Д. С. Л. има сключено допълнително споразумение към трудовия си договор за изборна длъжност Декан на Машинно-технологичен факултет на ТУ-Варна за мандат 2019-2023г., във основа на проведени избори от Общо събрание на МТФ, състоящо се от 61 члена. Жалбоподателят не е част от факултета, няма право на глас и не е присъствал на избора, видно от Протокол № 1/11.12.2019г. Аналогични са и възраженията по отношение на промяната на административната структура на университета и назначаването на длъжност директор в дирекция „Стратегическо управление, анализи и прогнози“ на ½ щатна бройка на д-р С. Л.. Неправилни са и твърденията за назначаването на доц. Лесидренска за ръководител на CISCO академията в ТУ - Варна и като ръководител на създаденото ново звено - Център за анализи на рейтинговата система на Висшите училища. Възражава, че допълнително материално стимулиране на служителите в ТУ-Варна е предвидено във Вътрешните правила за организация на работната заплата и конкретният размер на ДМС се определя колективно от съответните комисии, съобразно предложение/доклад на ръководителя на екипа. Излага, че средствата по проекти се получават на основание сключването и изпълнението на трудов или граждански договор, като вида на правоотношението се определя от изискванията на самия проект, като практиката в ТУ-Варна е ДМС и суми по проекти да се определят колективно. Счита, че не се установява извършени действия в частен интерес, а решения са вземани след акт на съответния орган на университета и в изпълнение

на изискванията на законодателството. Оспорва се и установената фактическа обстановка досежно фактическото съжителство на В. с доцент Лесидренска след месец октомври 2021г. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. И. К., който поддържа жалбата на наведените основания. Моли за отмяна на обжалваното решение.

Ответната страна - КПКОНПИ, чрез главен юрисконсулт Ц. Т., оспорва жалбата и излага съображения за нейната неоснователност в пледоария по същество и в представени писмени бележки. Относно твърдението за липса на компетентност при приемане на решението сочи, че на основание чл. 13, ал. 2 от ЗПКОНПИ и Вътрешните правила за провеждане на заседания на Комисията, заседанията на комисията се провеждат ако присъстват повече от половината от членовете, а решенията се вземат с мнозинство не по-малко от три гласа „за“. Счита за неоснователни твърденията за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Не оспорва, че Комисията не е дала възможност на В. да се запознае с писмо с вх. № ЦУ01-9854#17/13.12.2022г., но реално същото съдържа счетоводна информация относно получени от В. възнаграждения и е послужило единствено при изчисляване на санкциите, които КПКОНПИ е следвало да наложи на лицето за установените нарушения на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ. Изложени са подробни доводи за материална незаконосъобразност административния акт в обжалваните части. По изложените съображения моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След преценка на събраните доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна, следното:

Производството пред КПКОНПИ е образувано въз основа на Решение за образуване на производство за конфликт на интереси № КИ-237/17.08.2022г. на основание чл. 71, ал. 1 от ЗПКОНПИ по сигнал с рег. № ЦУ01/С-352/11.04.2022г., насочен срещу проф. д-р инж. В. Ц. В. - ректор на Технически университет (ТУ) - Варна за периода от май 2019г. - септември 2022г.

Между страните по делото не се спори, че проф. доктор инж. В. Ц. В. е ректор на ТУ-Варна с мандат 2019-2023г. и е лице заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

С писмо изх. № ЦУ01-9854#1/03.10.2022г. са представени изисканите от председателя на Общото събрание (ОС) на ТУ - Варна заверени преписи на документи, удостоверяващи избора и назначаването на В. Ц. В. на длъжност ректор на ТУ-Варна, Вътрешни правила за организация на работната заплата на ТУ - Варна, протоколи от Академичния и Ректорския съвет на ТУ-Варна, Заповед № ЛС128/01.04.1989 г. за назначаване на С. Л. и допълнителни споразумения към него, трудови и граждански договори, заповеди, длъжности характеристики, заповеди за определяне на ДМС и справки за получени суми, ведомости за заплати, преводни нареждания и др. С писмо вх. № ЦУ-01-9854#8/01.11.2022 г. от председателя на ОС на ТУ-Варна са представени допълнителни документи - щатни разписания, справки и ведомости за сключени граждански договори и заплатени по тях възнаграждения, доклади и протоколи от комисии.

На 27.10.2022г. директора на дирекция „Публичен регистър“ към КПКОНПИ с писмо вътр. № ЦУ-01-9854#7/27.10.2022г. представя заверени копия на встъпителна и ежегодни декларации за имущество и интереси на В. В.. С писма вх. № ЦУ-01-9854#10/14.11.2022г. и № ЦУ-01-10607/04.11.2022г. от началниците на I РУ и II РУ при ОД на МВР - Варна е получена информация за лицата С. Л. и В. В..

С Покана изх. № ЦУ-01-9854#11/01.12.2022 г. на КПКОНПИ, В. В. е поканен по реда на чл. 72, ал. 5 от ЗПКОНПИ за изслушване във връзка с образуваното срещу него производство за установяване на конфликт на интереси. Проведено е заседание на 07.12.2022 г., на което В. се явява лично и с адв. И. К. К., САК. По време на изслушването, обективизирано в Протокол с вътр. № РД-04-317/14.12.2022 г. на КПКОНПИ, В. заявява, че наведените в сигнала твърдения са неверни. Като ректор, той стриктно изпълнява задълженията си, вменени от закона, както и произтичащата специфика на публичната длъжност. По отношение на доц. Л. В. излага пред Комисията, че съгласно чл. 26 от ЗВО деканът се избира от Общото събрание на факултета, в който се провежда изборът. В случая „Машинно-технологичен факултет“, на който той не е член и не е присъствал, 61 човека с тайно гласуване са избрали доц. Лесидренска. Съгласно чл. 32 от ЗВО, като единствен работодател, ректорът е длъжен да подпише допълнителното споразумение с лицето. Нейното възнаграждение е определено съобразно приложението към Вътрешните правила и е идентично с това на останалите декани. По отношение на новооткритата дирекция „Стратегическо управление“, сочи че доц. Лесидренска е в ТУ от 1987г., дългогодишен ръководител катедра, участвала е във всички

акредитации и е водещият преподавател по стратегически мениджмънт и групата дисциплини, поради което е препоръчана от колегите. В заключение са изложени аргументи, че всеки подпис, който В. е полагал в качеството му на ректор, включително онези подписи, свързани с изплащането на допълнително материално стимулиране в университета са в изпълнение на колективни решения на различните комисии и на Академичния съвет, поради което той е действал при обвързана компетентност.

В законоустановения срок в КПКОНПИ е постъпило писмено възражение с вх. № ЦУ-01-9854#16/13.12.2022 г. от В. В.. В него се сочи, че ректорът не може еднолично да взема решения относно трудовите възнаграждения, допълнителните възнаграждения и щатното разписание на университета. В компетентността на АС е определяне на щатното разписание, който към настоящия момент се състои от 43-ма членове. Изложени са подробни възражения по отношение на изплатените допълнителни възнаграждения и ДМС на доц. С. Л.. В. дава подробни обяснения и по отношение на възнагражденията, които самият той получава, като се посочва неговият научен капацитет и високият му индекс на Хирш, както и богатият му опит като ръководител, координатор или участник в национални и международни проекти. В заключение отново твърди, че при осъществяване на функциите си като ректор на ТУ - Варна е действал в съответствие с изискванията на българското законодателство и неговите действия не са обусловени от частен интерес по смисъла на чл. 53 от ЗПКОНПИ, а в изпълнение на решения на колективни органи.

С писмо вх. № ЦУ01-9854#17/13.12.2022 г. на КПКОНПИ са получени данни за изплатеното възнаграждение на В. В., в качеството му на ректор на ТУ - Варна, след приспадане на дължимия данък и вноските за осигуряване, които са за сметка на лицето, за месеците от август до декември 2019 г. и за 2020г. и 2021г. и от януари до октомври 2022 г., включително.

При така установените факти, КПКОНПИ е постановила Решение № РС-352-22-123/19.12.2022г., с което е приела, че като е подписал допълнителни споразумения, граждански договори, заповеди и преводни нареждания, подробно описани в решението, В. Ц. В. е участвал в издаването на актове в частен интерес на свързаното с него лице - С. Л., в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ.

При разглеждане на делото като доказателства са приобщени административната преписка по издаване на оспореното решение, изслушани са свидетелски показания и на основание чл. 171, ал. 2 във вр. с чл. 176 ГПК във вр. чл. 144 АПК са изслушани обясненията на жалбоподателя. Проф. В. не оспорва факта, че е бил в доброволно съвместно съжителство на съпружески начала със С. К. Л. през периода 2011г. - до началото на октомври 2021г.

В хода на съдебното производство като свидетели са разпитани С. К. Л. и Т. К. Л.. От показанията на св. С. Л. се установява, че е била в съвместно съжителство с В. В. от 2011г. до март 2022г. Отношенията им се влошили през есента септември-октомври на 2021г., след като свидетелката си чупи глезена. Напуснала жилището на В. В. веднага след сключването на договора за наем на 31.03.2022г., и от този момент отношенията им били единствено служебни. От показанията на Т. Л. се установява, че е в близки приятелски и семейни отношения със С. и В., тъй като е съпруга на брата на С. Л.. Заявява, че отношенията им са се влошили през октомври 2021г. и тя е полагала грижи за С. след счупването на глезена ѝ. След март 2022г. С. се е изнесла от общото им жилище под наем.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза и повторна съдебно-счетоводна експертиза относно изплатеното нетно дневно възнаграждение на проф. В., размерът на възнаграждението му по граждански договори и размерът на възнагражденията получени от доц. Лесидренска по допълнителни споразумения към трудов договор, допълнителни споразумение, срочни договори, граждански договори и заповеди.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена е от лице с правен интерес като адресат на разпоредените с акта правни последици и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК - обжалваният акт е връчен на оспорващата на 12.01.2022г., а жалбата срещу решението е подадена чрез административния орган до Административен съд Варна на 24.01.2023г., поради което е допустима.

Разгледана по същество в съвкупност със събраните по делото доказателства и становищата на страните, Административен съд Варна, намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извърши пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

За яснота съдът следва да отбележи, че по-нататък в решението ще цитира нормите на ЗПКОНПИ, които са приложими в редакцията преди изменението на закона (тъй като производството е започнало при действието на ЗПКОНПИ и не е приключило - § 5, ал. 1 от ПЗР на Закон за противодействие на корупцията), но ще именува закона със сегашното му име и абrevиатура ЗОНПИ.

Оспореното решение е постановено от материално компетентен орган. Съгласно разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от ЗОНПИ в приложимата редакция, Комисията е независим специализиран постоянно действащ държавен орган и орган за противодействие на корупцията по смисъла на този закон за лицата, заемащи висши публични длъжности. Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 4 и чл. 74, ал. 1 от ЗОНПИ в приложимата редакция, в правомощията на Комисията е да установява конфликт на интереси на лица, заемащи висши публични длъжности и да се произнася с писмено решение в производството по Глава осма, Раздел V от ЗОНПИ. Според чл. 8, ал. 1 от ЗОНПИ в приложимата редакция, Комисията е колективен орган, който се състои от петима членове: председател, заместник-председател и трима други членове. С решение на Народното събрание от 02.02.2022г. предсрочно е прекратено правоотношението на С. Ц. като председател на КПКОНПИ, считано от 01.03.2022г., и Комисията е останала да функционира с четирима членове. Решението е обнародвано в ДВ бр. 11/06.02.2024г. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗОНПИ в приложимата редакция изисква решенията на Комисията да се приемат с мнозинство повече от половината от всички членове, което изискване в случая е изпълнено, доколкото решението е взето с кворум три, т. е. с мнозинство повече от половината членове.

Съдът приема, че атакуваното решение представлява валиден акт, приет от компетентен орган, при наличието на изискуемите кворум и мнозинство. Постановено е в законоустановената писмена форма, подписано е от всеки от приелите го членове на Комисията, и съдържа всички реквизити, изброени в чл. 74, ал. 2 от ЗОНПИ, което го прави мотивирано по смисъла на чл. 74, ал. 1 от ЗОНПИ. В съответствие с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в него са посочени както правните основания за упражнените административни правомощия, така и съответните факти и обстоятелства, които обосновават установеното от органа наличие на конфликт на интереси по смисъла на чл. 52 от ЗОНПИ.

В случая не се установява съществено нарушение на административнопроизводствените правила при образуването и провеждането на административното производство. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че след провеждане на изслушването Комисията е събираща и други доказателства, като не го е уведомили и не му е предоставена възможност да се запознае с тях, да бъде изслушан и да направи възражения, с което е допуснала процесуално нарушение пряко рефлектиращо върху правото му на защита. Действително, след изслушването на лицето по административната преписка са постъпили допълнителни документи - писмо с вх. № ЦУ01-9854#17/13.12.2022г., но същото съдържа счетоводна информация относно получени възнаграждения на проверяваното лице. Съдът намира, че това обстоятелство не се отразява на законосъобразността на постановения акт. С оглед характера на събраната допълнителна информация, допуснатото процесуално нарушение не е от категорията на съществените, което би довело до постановяването на акт с противоположно или различно съдържание в случай че не е допуснато. Съдът счита, че правото на защита на лицето, по повод което се е развило производството по установяване на конфликт на интереси, не е ограничено - предоставени са му всички позволени от закона възможности да организира своята защитна теза.

Съобразно изискването на чл. 71, ал. 1 предл. първо от ЗОНПИ във вр. с ал. 2 от ЗОНПИ, производството е започнало по писмен сигнал, който не е анонимен. Съгласно чл. 73 от ЗОНПИ, производството за установяване на конфликт на интереси се образува в срок до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението. Доколкото сигналът е регистриран в Комисията на 11.04.2022г., с което са открити данните за упражняването на правомощия при укрит конфликт на интереси, а производството пред Комисията е образувано въз основа на Решение № КИ-237 от 17.08.2022 г., то давностния срок за образуване на производството е спазен. Комисията е съобщила и тригодишния давностен срок по чл. 73 ЗОНПИ, приемайки че релевантни за производството са упражнените от В. В. правомощия от 17.08.2019г. до постановяване на решението.

Съгласно чл. 74, ал. 1 от ЗОНПИ, Комисията се произнася с мотивирано писмено решение в срок до два месеца от образуване на производството. При случаи на фактическа и правна сложност срокът може да бъде продължен еднократно с 30 дни. По отношение на тези срокове, съдът намира, че същите са инструктивни, а не преклузивни, доколкото законът не предполага изрично погасяване на административнонаказателните правомощия на Комисията с тяхното изтичане. В този смисъл, изтичането срока не преклудира правомощието на КПКОНПИ да се произнесе относно отговорността на проверяваното лице. По делото се установи, че е налице просрочие спрямо срока за приключване на производството, но по изложените съображения съдът приема, че просрочието не се отразява на валидността на акта.

В хода на административното производство ответникът е проявил необходимата процесуална активност, като е положил усилия да събере относимите към случая доказателства, достатъчни за изясняването му от фактическа и правна страна. На база на установените факти са изведени обосновани изводи, които са аргументирани в съответствие с приложимия материален закон и неговата цел. При извършената проверка на приетите за установени от административния орган факти, въз основа на приложените по делото доказателства, съдът намира, че правните изводи, направени от органа, напълно съответстват на установените обстоятелства. В този смисъл съдът намира, че решението е постановено в съответствие с приложимите по време материалноправни разпоредби на ЗОНПИ и не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК.

Относимият по спора ЗОНПИ (в редакцията към датата на издаване на оспорения акт) определя общите правила, осигуряващи безпристрастното и в обществен интерес изпълнение на правомощията на лица, заемащи публична длъжност по смисъла на закона, реда за деклариране на несъвместимости и частни интереси, процедурите за установяване на конфликт на интереси, както и последиците по отношение на лицата, които попадат в ситуация на конфликт на интереси.

Фактическият състав на конфликта на интереси по чл. 52 от ЗОНПИ предполага кумулативно наличие на три предпоставки: 1) лице, което заема висша публична длъжност; 2) наличие на частен интерес и 3) възможност този частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията по служба на лицето, заемащо публичната длъжност.

Легалните дефиниции на понятията частен интерес и облага се съдържат в чл. 53 и чл. 54 от ЗОНПИ. Частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лицето, заемащо висша публична длъжност или за свързаното с него лице, т. е. за да е налице частен интерес, следва да има реална възможност за настъпване на облага. Облага е всеки доход в пари или имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. Законодателят е обособил двете понятия частен интерес и облага и ги е поставил в съотношение причина-следствие. Интересът е субективната предпоставка по смисъла на чл. 52 от ЗОНПИ, като законът не изисква облагата да е постигната или да е реализирана. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително този частен интерес да е реализиран. Постигането на резултат не е необходимо, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. При тази ситуация той би могъл да повлияе на упражняването на правомощията на съответното лице. Целта, която преследва законодателят, е да се ограничи възможността за получаване на облага, когато тя е незаконна или следствие от заеманата публична длъжност и/или връзката със свързано лице. Законът не поставя изискване към облагата да е незаконна или да е в резултат на неправомерно упражняване на правомощия или задължения от страна на лицето, заемащо публична длъжност. Облагата по смисъла на чл. 54 от ЗОНПИ дори може да не е настъпила, но трябва да е възможна и да е свързана с поведението на лицето, по отношение на което е установен конфликт на интереси. Достатъчно е само предположение за допуснато отклонение от принципите безпристрастност и обективност, за да се приеме за съществуваща причинно-следствената връзка между частния интерес и субективното поведение на проверяваното от Комисията лице.

Конфликт на интереси е налице и тогава, когато лицето, заемащо висша публична длъжност е упражнило правомощията си в съответствие с материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, но това е станало в негов или на свързано с него лице частен интерес, тъй като

конфликтът на интереси се обективира не в резултата (придобита облага), а във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията.

Съобразно константната съдебната практика на ВАС, частният интерес се възприема като мотив, движеща сила, цел на действията или бездействията на овластеното лице. С оглед елиминирането на съмненията в безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, нормата на чл. 58 от ЗОНПИ въвежда забрана лице, заемащо публична длъжност, да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. За осъществяване състава на чл. 58, изр. 1 от ЗОНПИ е без значение дали лицето, заемащо публична длъжност, действа в условията на оперативна самостоятелност или при условията на обвързана компетентност. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство.

Безспорно е обстоятелството, че през периода от 25.03.2019г. до постановяване на решение РС-352-22-123/19.12.2022г. професор В. Ц. В. е изпълнявал функциите на Ректор на ТУ-Варна. В качеството му на ректор на ТУ - Варна с мандат 2019-2023 г., е лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 45 от ЗПКОНПИ.

В контекста на горните правни норми и при така установеното от към факти, съдът намира, че е налице първата предпоставка, а именно лице, заемащо висша публична длъжност като първи елемент от състава на конфликта на интереси. По отношение на втората и третата предпоставка следва да се посочи, че наличие на свързани лице само по себе си не представлява конфликт на интереси. В съдебната практика Върховният административен съд нееднократно, при тълкуване на разпоредбата на чл. 2 и чл. 8 от отменения Закон за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, чието съдържание е възпроизведено в текстовете на чл. 52, чл. 53, чл. 54 и чл. 58 от ЗОНПИ, е посочил, че законодателят не изисква доказване на факта дали в действителност и как упражнените властнически правомощия са повлияли на установения частен интерес. Конфликт на интереси е налице, ако съответният частен интерес на лицето, заемащо публична длъжност е във връзка с упражняването на неговите властнически правомощия. За съставомерността на деянието е достатъчно да е налице формално нарушение на посочената разпоредба, водещо до възникване на съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжностни /в този смисъл решение № 31 от 03.01.2020 г. по адм. дело № 1419/2019 г.; решение № 115 от 06.01.2016 г. по адм. дело № 1439/2015 г.; решение № 6945 от 23.05.2014 г. по адм. дело № 1791/2014 г., решение № 17114 от 13.12.2019 г. по адм. дело № 9250/2019 г., всичките на ВАС/. Не е необходимо да бъде доказано резултатно деяние с реални негативни последици. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство. Целта е предотвратяването на съмнения, че лицата, заемащи публична длъжност, осъществяват правомощията си на база на лични и роднински отношения, а не на база законоустановени критерии. Именно с оглед избягването на горепосочените съмнения законодателят е въвел забраната по чл. 58 от ЗОНПИ лице, заемащо публична длъжност да няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес.

По делото е безспорно наличието на обстоятелство по § 1, т. 15, б. "а" от ДР на ЗОНПИ, тъй като жалбоподателят и доцент д-р С. Л. са се намирали във фактическо съжителство на съпружески начала. Спорен в настоящото производство е прекратено ли е фактическото съжителство и на коя дата. По делото е установено, че началния период на фактическото съжителство на съпружески начала е през 2011г. При встъпването си в длъжност ректор на ТУ - Варна, жалбоподателя подава декларация входящ номер В493/07.05.2019г. в срока по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗОНПИ, в която декларира фактическото си съжителство на съпружески начала със С. Л.. Това обстоятелство е декларирано и в декларациите за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество подадени през 2020г., 2021г. и 2022г. Представеният договор за наем от 31.03.2022г. от жалбоподателя е частен свидетелстващ документ и има материална доказателствена сила само, когато издателят му удостоверява неизгодни за себе си факти. В конкретния случай, жалбоподателят установява изгодни за себе си факти, поради което това доказателство се ползва само с формална доказателствена сила. Независимо от това, неговата автентичност не е оспорена от процесуалния представител на ответника, което задължава съда да го коментира в съвкупност с останалите доказателства по делото. Сключването на договора от страна на С. Л. следва да се приеме като формален акт, който не променя извода за фактическо съпружеско

съжителство между нея и В. В. по време на целия проверяван период. С оглед изложеното и въз основа на приетите по делото писмени доказателства твърдението на В., че се намира във фактическа раздяла от месец октомври 2021г. и че не съжителстват на общ адрес от 01.04.2022г. се явява необосновано. Това твърдение е в противоречие с декларираните от самия него обстоятелства в декларацията за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОМПИ с № Г-6954/13.05.2022г. Допълнителен аргумент в подкрепа на горното е неподдаването на декларация съгласно чл. 39 от ЗОНПИ за промяна на обстоятелствата в едномесечен срок от настъпване на промяната. Не са направени възражения и в хода на проведеното административно производство - нито при изслушването на В. по реда на чл. 72, ал. 6 от ЗОНПИ, нито в депозираните писмени възражения пред Комисията. Едва с подаване на жалбата в настоящото производство е оспорен факта на фактическо съжителство на семейни начала. В тази връзка показанията на свидетеля С. Л., лице във фактическо съжителство с жалбоподателя и свидетеля Т. Л. снаха на С. Л., с оглед пряката им роднинска връзка и приятелските отношения между тях, съдът преценил като дадени в полза на жалбоподателя при явна заинтересованост и на двамата свидетели, поради което и не кредитира показанията на свидетелите относно обстоятелство, че В. В. и свидетелката Лесидренска се намират във фактическа раздяла от месец октомври 2021г.

В предвид изложеното, в процесния случай дори не са налице съмнения, а и е установено по категоричен начин, че жалбоподателя в качеството си на ректор на ТУ-Варна е упражнил правомощията си по служба като е сключил допълнителни споразумения със С. Л., свързано лице по смисъла на § 1, т. 15, б. "а" от ДР на ЗОНПИ. Проф. В. е отправил предложение за промени в административната структура създавайки дирекция „Стратегическо управление, анализи и прогнози“ (СУАП), участвал е при вземането на решението от АС и е в следствие поставил резолюция за одобрение на заявлението за назначаване на С. Л. на новооткритата позиция на длъжността. Аналогични са и правните изводи по отношение на изпълнява функциите на длъжността „Ръководител“ на Център за анализ на рейтинговата система на висшите училища. Решението е взето отново от АС, чийто председател е жалбоподателя и макар и да гласува „въздържал се“, участва, ръководи и в следствие е сключва допълнителните споразумения, като по този начин създава предпоставка тя да получава допълнително трудово възнаграждение към основното си такова, заемайки допълнителна административна длъжност в ТУ - Варна. От представените по преписката доказателства не се установи и на какво правно основание на доц. Лесидренска е възложено да разписва и да редактира новини за сайта на университета, за което съответно да получава и възнаграждение.

В качеството си на ректор на ТУ - Варна, жалбоподателят е сключил с доц. д-р С. Л. и срочни трудови договори за длъжността „експерт обучение и квалификация“ по Проект BG05M20P001-2.016-0002-C01 „Модернизация на висшето образование за ПИИОУЦТ“ № ЧР-ПР-01-35/16.12.2021 г., № ЧР-ПР-01-16/25.01.2022 г., № ЧР-ПР-01-50/05.04.2022 г. и № ЧР-ПР-01-75/12.07.2022г. и граждански договори № 1538-1-ПФ/29.08.2019 г., № 6-ПФ/02.01.2020г., № 1279-ПФ/01.09.2020г., № ПФ-1331/20.07.2021г., № ПФ-1383/02.08.2021г., № ПФ-1716-45/05.10.2021г., № ПФ-1716-46/05.10.2021г., № ПФ-545-5/17.03.2022г. и № ПФ-938/03.05.2022г., като е създавал предпоставка свързаното с него лице да получава материална облага - допълнително възнаграждение за определени периоди от време, различно от основното й трудово възнаграждение, като по този начин поставя същата в по-благоприятно положение спрямо други служители на ТУ - Варна. От една страна част от гражданските договори са издадени на основание на заповеди на ректора за определяне на групи от преподаватели, като в заповедите, срещу имената им, е посочено и предвидено възнаграждение, а от друга страна ректорът е поставил резолюции върху протоколите от заседанията и извършената дейност от въпросните групи от преподаватели, в които са посочени и дължимите им възнаграждения.

Съдът напълно споделя изводите на Комисията, че съмненията за безпристрастното и обективно изпълнение на служебните задължения и упражняване на правомощия от проф. В. по отношение на С. Л. се обосновават и с оглед на интензитета и многобройността на постановените актове - допълнителни споразумения, граждански договори, заповеди и преводни нареждания. Допълнителен аргумент е неколкочкратното променяне на щатното разписание на администрацията на университета чрез разкриване и закриване на звена и позиции, които са заемани именно от свързаното с него лице.

Инвокираното в жалбата на В. възражение, че е действал в условията на обвързана компетентност, изпълнявайки решения на различни колективни органи на ТУ - Варна са неоснователни. Ирелевантно е обстоятелството дали ректорът е действал в условията на оперативна самостоятелност или при обвързана компетентност, изпълнявайки взетите решения на АС.

Независимо от характера на производството и правната природа на акта, с който то приключва, настоящият случай безспорно попада в нормативно закрепената в чл.58, изр. първо от ЗОНПИ хипотеза на формулираното по общ начин "издаването или постановяването на актове" при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. В изпълнение на изискването на чл. 63, ал. 1, във връзка с чл. 65 от ЗПКОНПИ В. е следвало да си направи отвод поради наличие на частен интерес по всеки конкретен повод.

Настоящият състав приема, че като е подписал пет броя преводни нареждания за плащане за изплащане на суми във връзка с граждански договор № ПФ-450/07.03.2022г., граждански договор № ПФ-438/04.03.2022г., граждански договор № ПФ-1381/02.08.2021г. и граждански договор № ПФ-1048/26.05.2021г. В. В. е участвал в издаването на актове в свой частен интерес, които действия противоречат на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗОНПИ. Чрез сключване на горепосочените граждански договори между университета, представляван от председателя на неговото общо събрание, и неговият законен представител В. В., се създава предпоставка за реализиране на материална облага в частен интерес на последния, която е реализирана от В., чрез разписване на посочените платежни нареждания, с които разрешава изплащането на парични суми, предназначени за самия него.

Установеното от Комисията нарушение налага реализиране на предвидените санкционни последици, наложени при преценка характера и тежестта на нарушението, личността на нарушителя и общественото въздействие на нарушението в минималния предвиден размер, както и отнемане по чл. 81 от ЗОНПИ.

С процесното решение в оспорените му части Комисията, след като е установила конфликт на интереси, правилно е приложила административно наказателната разпоредба на чл. 171, ал. 1 от ЗОНПИ и е наложила на лицето "глоба" в минималния установен от закона размер на 5000 лева. Законосъобразна последица от установения конфликт на интереси е и постановеното на осн. чл. 81, ал. 1 от ЗОНПИ отнемане в полза на държавата като нетно дневно трудово възнаграждение, съобразявайки данните предоставени от ТУ - Варна за датите, на които са подписани допълнителни споразумения, граждански договори, заповеди и преводни нареждания, т.е. за датите, на които са осъществени деянията, породили конфликт на интереси. От приетите по делото заключения на съдебно-счетоводните експертизи не се установи негативно за жалбоподателя несъответствие спрямо установеното от Комисията за посочените периоди спрямо изчисленията на вещото лице, поради което правилно е установена и сумата, подлежаща на отнемане в полза на държавата.

Административният орган е обсъдил и доводите, изложени от жалбоподателя при изслушването и в писменото му възражение. С нормата на чл. 58 от ЗОНПИ са въведени забрани за лице, заемащо висша публична длъжност - то няма право при изпълнението на задълженията си да участва в обсъждане на актове в частен интерес. Тези забрани са в изпълнение целта на закона - предотвратяването на съмнения, че лица, заемащи публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични, роднински или икономически отношения, а не на база законоустановените критерии. В настоящия случай предпоставките по специалния закон, а именно: овластено лице, частен интерес и действия по служба в нарушение на забраната по чл. 58 от ЗОНПИ са налице. Налице е частен интерес по смисъла на чл. 53 от ЗОНПИ като интерес, който води до облага съгласно на чл. 54 от същия закон. Обстоятелството дали съществуващият частен интерес реално е повлиял при упражняването на правомощията на съответното лице не следва да бъде доказвано, тъй като дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено укоримо и като такова не следва да бъде допускано.

С оглед безспорното установяване на наличие на конфликт на интереси, предвид нарушението по чл.58 от ЗПКОНПИ, законосъобразно са приложени и разпоредбите и чл.81 от ЗПКОНПИ. Както вече бе посочено по-горе, глобата по чл.171 от закона е наложена в предвидения минимален размер.

По изложените съображения, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение е основателна. Процесуалното представителство е реално осъществено, поради което възнаграждението е дължимо и следва да се определи по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 /сто/ лева.

Водим от горното, Варненският административен съд, II-ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Ц. В., [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица][адрес], против Решение № РС-352-22-123/19.12.2022г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в частта, в която Комисията е установила конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, наложила е административни наказания „глоба“ в общ размер от 40 000 лв. и е постановила отнемане на парични средства в общ размер от 47 970,26 лв.

ОСЪЖДА В. Ц. В., [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица][адрес], да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: